

Näst sista skalbaggs katalogen

Löbl, I. & A. Smetana, A. (red.) 2011. Catalogue of Palaearctic Coleoptera. Volym 7. Curculionoidea I. – Apollo Books. 373 sidor. ISBN 978-87-88757-93-4. Pris 80 Euro.

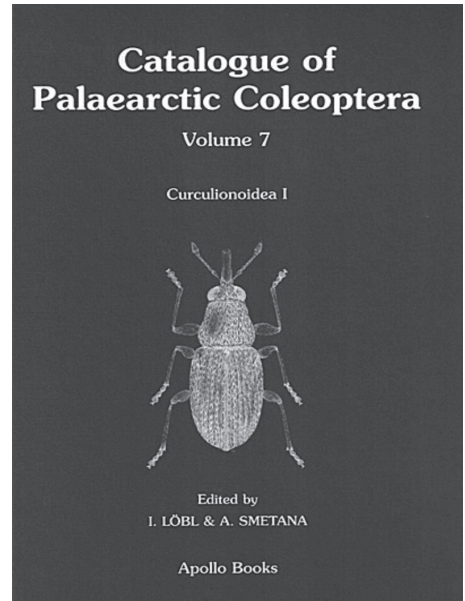
Den näst sista volymen, nr 7, i serien över de palearktiska skalbaggsarna omfattar bland annat plattnosbaggar, rullvivlar, spetsvivlar samt barkborrar. Resten av den stora vivelfamiljen kommer att presenteras i volym 8.

Katalogen inleds med några kommentarer kring taxonomin och den geografiska avgränsningen. Därefter följer inte mindre än 40 sidor errata till volymerna 1-6.

Familjen vivlar betraktas nu som en superfamilj under vilken följande familjer (som tas upp i denna volym) finns representerade i den svenska faunan: Nemonychidae, Anthribidae, Rhynchitidae, Attelabidae, Apionidae, Nanophytidae, Dryophthoridae, Eirrhinidae, Curculionidae.

En jämförelse med Catalogus Coleopterorum Sueciae ger en del nya namn att lära sig. Rhynchitidae, Nanophytidae, Dryophthoridae och Eirrhinidae är nu familjer. I och med nästa volym kan vi se fram emot många nya familjenamn och artnamn. I denna recension koncentrerar jag mig nu på barkborrarna, underfamiljen Scolytinae (Curculionidae). Den kända svenska barkborrefaunan omfattar 86 arter. Några felaktigheter påträffas alltid i verk av detta slag. Arter som felaktigt anges förekomma i Sverige är *Hylastes plumbeus* Blandford 1894 (syn. septentrionalis Eggers 1923) och *Gnathotrichus materiarius* Fitch, 1858. Den sistnämnda, som etablerats i Mellaneuropa är funnen i importvirke vid olika tillfällen. Enda fyndet i Norden i skog är ett exemplar som hamnade i en barkborrefälla i Finland, men som trots förnyade ansträngningar inte påträffats igen. *H. plumbeus* är närmast känd från Ryssland, inte Finland som katalogen också felaktigt anger.

Nya namn har *Hylesinus wachtli orni* (*H. varius* (F 1775)), *H. toranio* D., Anthoine, 1788 (*H. oleiperda* F., 1792), *Cryphalus asperatus* Gyllenhal, 1813 (*C. abietis* Ratzeburg, 1837), *Trypo-*

phloeus binodulus Ratzeburg, 1837 (*T. asperatus* Gyllenhal, 1813), *T. granulatus* Ratzeburg, 1837 (*T. grothi*), *T. palmi* Hansen, 1956 (*T. discedens* Palm, 1950) samt *Xyleborinus attenuatus* Blandford, 1894 (*X. alni* Niisima, 1909).

Arter som påträffats i andra Nordiska länder, men inte i Sverige är *Trypophloeus alni* som finns i Norge och Finland. I Finland finns *Carphoborus minimus* och den sedan 1950 nyinvandrade *Ips amitinus*. *Ips cembrae** och *Xylocleptes bispinus* är nyligen etablerade i Danmark och kan förväntas dyka upp i Sverige vad det lider. I de Baltiska länderna finns ytterligare några arter som inte påträffats i Sverige. Dessa är *Pityokteines curvidens* som lever i döda ädelgranar av släktet *Abies*. *Cryphalus picae* och *Lymanator aceris* är inte heller funna i Sverige.

Även om vi nu tvingas lära oss några nya namn och inte sista ordet är sagt om en del arter är det på tiden att Winklers katalog från 1924-32 nu ersätts med en modern taxonomisk katalog att referera till.

Åke Lindelöw

*) Medan detta var på väg till tryck påträffades *Ips cembrae* i Skåne. Antalet barkborrearter i Sverige är följaktligen nu 87 st.